

strigăt

Anisoara Iordache

surpate-s malurile rațiunii;
fără discernământ
plăcerea...
scris este:
selecția idiotilor
are apoi grijă
de ea însăși...-
strigăt în incizia versurilor...

în vidul cuvintelor fără sens
liberă-i
căderea-
pecetea neagră,
de pe mână celui
ce scaldă cadavrele,
e o rana vie-
amintind
de trădătorii de neam.

mașinăria
nu știe ce-i iubirea;
nu are harul creației;
într-o matrice de coduri,
creează
o realitate iluzorie-
mașinăria, animată de izvoarele urii,
distruge tot.

lupta
dintre lună și semilună
anulează semnificația
vechilor simboluri.-
gravitația,
între două
nivele de vibrație,
lasă
urme adânci.

mașina umană
se oprește brusc-
mâinile-s spălate-n
sângele dragonului;
cupa de cinabru

plină-i cu elixir
purificat...

urne sigilate
cu sângele războinicilor...
lăcașuri nesigure
pentru omul
ce calcă
pe spinii răzmeriței...-
în vârful lăncii
un suspin.

urcând pe treptele
maturității spirituale....
(neglijate-s dorința și pofta)-
alegerile inteligente,
alegerile înțelepte,
sunt echivalente
cu izbânda.

spartă
gura târgului...
peste zeii de piatră
plouă
cu flori de cireș;
(ca-n germănar,
primul lapte
de leoaică tânără)-
up-gradat cu realitatea,
visul
iluminează tăcerea.